

EN JOSEP I EL BON TEMPS

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

Com que ve la calor i el bon temps al patriarca de la família Seva , de cop i volta pensa que potser tindria que arreglar una mica el jardí i el terrat. Rita tenim d'anar a aquells magatzems suecs.

La Rita assenteix, segurament podrà comprar alguna espelma i un coixí a ella aquestes coses li encanten i posats a fer les pilotilles i el salmó també li agraden quantitat.

I dit i fet cap als suecs falta gent. Un cop allà, es molt difícil aparcar el tot-terreny del Josep. Després d'alguns crits i de rascar una mica el cotxe veí amb el seu per fi ja els tenim aparcats i agafant un carro per transportar.

Transportar que diu la Rita ?

Ja ho veuràs dona, es pel jardí.

La Rita somia en pèrgoles i flors i després de seguir per tots els grans magatzems la fletxa, arriben a la secció de jardineria.

Oh! Josep mira quin geranis mes bonics, compren un.

Ni pensar Rita, vull una caseta de fusta.

Una caseta de fusta, perquè Josep?

Doncs pels gats i els gossos dona, ja t'ho vaig comentar.

Després de mirar i remirar i no trobar la caseta de fusta, en Josep en gest de generositat compra un llimoner per la Rita i no protesta quan ella compra també un fanalet. Les pilotilles i el salmó, no perquè amb la calor es farien malbé.

Després de carregar el cotxe diu. Rita anirem a aquells magatzems que tenen nom de mag, allà ho trobarem.

La Rita no diu res, encara que les sandàlies li comencin a fer mal als peus. I dit i fet i després d'anar als mags, i aparcar pel estil dels suecs , per fi la caseta de fusta. La Rita tremola, es te de muntar.....

En Josep esta content i també compra pintura per pintar baranes del terrat i la compra de color verd. La Rita insinua comprar un gerani que val dos euros, però en Josep diu, no ja hem gastat massa. Un altre dia. Així que tinguem muntada la caseta, ja anirem per les flors.

L'endemà en Josep content es posa a pintar baranes , el gat anomenat Mixo que sempre el segueix, li dona un cop al pot i queda amarats de pintura, amb l'ensurt la pobre bestiola corre i es topa amb el gos en Tim, i el pobre maltès ara també te un cantó del cos de color verd. Això sense parlar del terra, que la Rita s'afanya a fregar m'entres riu. En Josep mira esglaiat l'estropici i pensa que la caseta, no se si la sabrà muntar, tindrà de demanar ajut al cunyat, el germà de la Rita

I les rialles d'en Gustau se sentiran fins al mig del poble. Ja comença a maleir els mags i dona una mala mirada a la Rita, que esta banyant amb dificultat el gos i el gat i veu em horror que la blanca banyera ja es de color verd. I encara manca plantar el llimoner dels suecs...

Quines coses fa fer la calor, es diu.